

egne sanktioner, hvis formål primært er at hindre dopingindtagelse for at sikre, at idrætsudøverne konkurrerer på ensartede vilkår.

Det er meget vigtigt at sætte ind imod »bagmændene«, men en oplysende indsats over for idrætsudøverne, især børn og unge, er også vigtig. En pædagogisk informationsindsats, der både bygger på etiske og sundhedsmæssige værdier, bør indgå i den samlede idrætsverdens virksomhed.

Der er ingen tvivl om, at dopingbekæmpelse vil stå på dagsordenen når Kulturministeriet efter sommerferien begynder nogle planlagte drøftelser med bl. a. Team Danmark, som sammen med Danmarks Idræts-Forbund varetager dopingkontrollen herhjemme.

Spm. nr. S 823

Til indenrigsministeren (10/7 98) af:

Søren Søndergaard (EL):

- »Vil ministeren på baggrund af den i artiklerne »Svag retssikkerhed for indvandrerkvinder« og »Voldens vanskelige skøn« (Kristeligt Dagblad den 17. juni 1998) omtalte sag om en tyrkisk kvinde, der har været udsat for voldelige overgreb fra sin eks-mand, oplyse
- om den anvendte praksis med at lade sager af denne helt særlige karakter alene bygge på skriftlige grundlag,
  - om ministeren vil overveje, om der i disse helt særlige og ganske få sager pr. år om kvinder udsat for vold fra deres ægtefælle kan fastlægges retningslinjer for sagsbehandlingen, således at også mundtlige forklaringer indgår i vurderingen af, om opholdstilladelsen bør inddrages,
  - om det vil være i overensstemmelse med god forvaltningspraksis, at klager over afgørelser behandles af den/de samme personer hos de myndigheder, som i første omgang traf beslutningen om inddragelse af opholdstilladelsen, og hvis det ikke er tilfældet, hvad vil ministeren da vil gøre for at rette op på forholdene?«

Svar (30/7 98)

Indenrigsministeren (Thorikild Simonsen):

Det fremgår af udlændingelovens § 19, stk. 6, at der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet.

Bestemmelsen i § 19, stk. 6, svarer til bestemmelsen i den indtil 3. juli 1998 gældende udlændingelovs § 26, stk. 1, nr. 6, 1. led. Det fremgår af forarbejderne til denne bestemmelse, at det i forbindelse med samlivsophævelse under henvisning til vold – for at undgå misbrug – vil være en forudsætning, at det kan godtgøres, at der har været tale om voldsudøvelse, og at volden er den reelle årsag til samlivets ophævelse. Jeg kan herved henvise til bemærkningerne til § 1 i lovforslag nr. L 150 fremsat den 17. januar 1996.

Jeg kan bekræfte, at sagsbehandlingen finder sted på et overvejende skriftligt grundlag. Det gælder generelt for Udlændingestyrelsens og Indenrigsministeriets sagsbehandling. Vedrørende bevisvurderingen fremgår det af forarbejderne til bestemmelsen, at det ikke generelt kan kræves, at voldsudøvelsen kan dokumenteres ved en politirapport. Også udtalelser fra de sociale myndigheder eller andre, herunder rapporter fra læger og kvindekrisecentre, vil kunne indgå i udlændingemyndighedernes vurdering. Videre fremgår det, at denne vurdering foretages konkret ud fra de foreliggende oplysninger i hver enkelt sag, og at det efter de almindelige forvaltningsretlige regler påhviler udlændingemyndighederne at sørge for sagens oplysning, forinden afgørelsen træffes.

De skriftlige udtalelser, der foreligger i sagerne, hviler dog i stort omfang på samtaler, som f.eks. de sociale myndigheder, læger m.v. har haft med den pågældende. Mundtlige forklaringer indgår således på denne måde i vurderingen af, om opholdstilladelsen bør inddrages.

Jeg kan endvidere oplyse, at der såvel i Udlændingestyrelsen som i Indenrigsministeriet, der er ankeinstans i disse sager, er mulighed for personlige møder med sagsbehandleren.

Jeg ser derfor ikke behov for at ændre på retningslinierne for behandlingen af disse sager,